

**TEXT FLY WITHIN
THE BOOK ONLY**

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_200565

UNIVERSAL
LIBRARY

OSMANIA UNIVERSITY LIBRARY

Call No

Accession No.

Author

Title

This book should be returned on or before the date
last marked below.

हरिः

॥ श्री सीतारामायमंगलं ॥

॥ श्री कालीशांतर्गत श्री गोपालकृष्णोविजयते : ॥

॥ श्री राघवेंद्र, श्री वरवेंद्रगुरुसार्वभौमायनमः ॥

श्लोकः

सतां प्रसगात् मम वीर्यसंपदो । भवन्ति हृत्कर्णरसायनाः कथाः ॥
तज्जोषणादाश्रपवर्गवरर्मनि । श्रद्धावतीभक्तिरनुक्रामिष्यति ॥ १ ॥

— भागवत ३।२६।२६.

ಶ್ರೀ ಕಾಳೀಸ್ವಯಂವರ ಎಂಬ ಆರನೇ ಪುಷ್ಪಕ್ಕೆ

ಆರು ಸದನೆಸ ಪುಕಾಶಕನ

ಆರು ನುಡಿಗಳು.

೩ಂದಿನ ವರಿಗೆ ಶ್ರೀವರದೇಂದ್ರರ ಕೊರಳಲ್ಲಿ ನವ
ವೈಜಯಂತಿಯಂತೆ, ಅಂದವಾಗಿ ಎಸೆವ, ಶ್ರೀಹರಿ
ಕೀರ್ತನಮಾಲಿಗೆ, ಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶ ವಿಠಲ ವಿರಚಿತ, ಪಂಚ
ಸುಮನಸಗಳನ್ನು ಪೋಣಿಸಿ, ಪಂಚಿಕಿಯಲಿ ಪಂಚಭೇದವನ್ನು

ರುಹಿದ, ಮುಂಚಿನಜನ ಪಂಚರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಮನೆಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ, ಪಂಚಾಶದ್ವರಣ ವಾಚ್ಯ, ಪಂಚಮೂರುತಿಯ ಪದಗಳಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿರಲು; ಈ ಪಂಚಪುಷ್ಪಗಳಿಂದ ಪೊರಮಟ್ಟ, ಪ್ರಕೃಷ್ಟ ಪರಿಮಳವೆಂಬ, ಪಂಚಾಮೃತವನ್ನು, ಪಂಚಶರನನ್ನು ಗೆಲಿದ, ಪಂಚವದನನೈಯ್ಯನಲ್ಲಿ ವಿರಾಜಿಸುವ, ಪಂಚಾಶ್ಯವದನನ ನಿಷ್ಕಂಚನ ಭಕ್ತರೇ ಪಾನಮಾಡಿರುವರಲ್ಲದೆ, ಪ್ರಪಂಚವನ್ನವಲಂಬಿಸಿದವರಿಗೆ, ಈ ಪಂಚಾಮೃತವು, ರುಚಿಸಲಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಸಿದ್ಧವಾದದ್ದು. ಆದರೂ, ಸತ್ತುರುಷರ ಸುಕವನಗಳೆಂಬ ಸುಮನಸದಲ್ಲಿರುವ, ಪಂಚಾಮೃತದ ಸೇವನೆಯಿಂದ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೆ ಪುಷ್ಟಿಯನ್ನೂ ಆನಂದವನ್ನೂ ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತ, ಮಾಡುತ್ತ, ಪ್ರಬಲತಮವಾದ, ಪ್ರಪಂಚಾಭಿಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ, ಕೃಶವಾದ ದುರ್ಬಲ ಮನಸ್ಸಿಗೆ, ಪರಮಾತ್ಮನ ಪಾದಾರವಿಂದದಲ್ಲಿ, ಕ್ರಮೇಣವಾಗಿ ಭಕ್ತಿಯೆಂಬುವ, ಅಭಿರುಚಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುವದು ಇದರ ನೈಜಗುಣವು. ಇಂತು, ಪಂಚಾಮೃತದ ಗುಣವಾದರೂ, ಅಧಿಷ್ಟಾನವನ್ನವಲಂಬಿಸಿಯೇ ತರತಮದಿಂದ ವ್ಯಕ್ತವ್ಯಕ್ತವಾಗುವದು. ಇಂತಹ ಅಮೃತಪೂರಿತವಾದ ಪುಷ್ಪಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಒಂದೇ ಜಾತಿಯ ಸುಮನಸಗಳಿದ್ದರೂ (ಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶ ವಿಠಲರ ಕೀರ್ತನಗಳೆಂಬ) ಪಂಚಮ ಪುಷ್ಪವು ಮಾತ್ರ ಅನೇಕ ವರ್ಣಗಳಿಂದಲೂ ದಳಗಳಿಂದಲೂ, ಸುಶೋಭಿತವಾಗಿ ಅದರ, ಸುಗಂಧಮುಕರಂದವು ಸರ್ವ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ, ಅನೇಕ ಭಗವದ್ಭಕ್ತರುಗಳೆಂಬ ಷಟ್ಪದಗಳು ಅದರಲ್ಲಿದ್ದ ಅಮೃತವನ್ನು ಸವಿಯ

ಲೋಸುಗ, ಅತ್ಯಾತುರದಿಂದ ಮುಕರಿಕೊಳ್ಳುವದನ್ನು ನೋಡಿ ಬಹು ಆನಂದವಾಗುವದು.

೨. ಈ ಕೀರ್ತನ, ಮಾಲಾಕಾರನಾದ ಜೀಯನು ಪ್ರೇರಿಸಿದಂತೆ ಎಷ್ಟು ತೊಂದರೆಗಳು ಬಂದಾಗ್ಯೂ, ಆ ಜೀಯನ ಸಹಾಯದಿಂದಲೇಯೆ ಕ್ರಮೇಣವಾಗಿ ಈ ವರಿಗೆ ಎರಡು ಮೂರಾಂಶ ಮಾಲೆಯು ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವದು. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಒಂದು ಮೂರಾಂಶ ಭಾಗದಲ್ಲಿ, ಪ್ರಪುಲ್ಲಿತವಾದ ಸಪ್ತಸುಮ ನಸಗಳ ಜೋಡಣೆ ಇರುವದು. ಮುಂದೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪುಷ್ಪ ವನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಮಾಲೆಗೆ ಕಚ್ಚಲು ಅವಕಾಶವಾಗು ವದು. ಆದರೆ ಈ ಅವಕಾಶದಲ್ಲಿ ಅರಳಿದ ಮನೋಹರ ಪುಷ್ಪ ಗಳು ಬಾಡಿಹೋಗುವ ಸಂಭವವೂ ಒದಗುವದೆಂಬ ಭಾವನೆ ಉಂಟಾದರೂ ಆಗಬಹುದು. ಆದರೂ, ಶ್ರೀಮತ್ಪೂಜ್ಯ ಶ್ರೀ ಪ್ರಾಣೇಶ ದಾಸಾರ್ಯರು, ಈ ಸುಮನಸಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಅಮೃತ ವನ್ನು ಶ್ರೀ ಮಧ್ಯೇಶನಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿದ ಕಾರಣ ಅಮೃತವು ಮತ್ತೂ ಹೆಚ್ಚು ಸುಸ್ವಾದೋಪೇತವಾಗಿ, ಪುಷ್ಪಗಳ ಕಳೆಯು ಹೆಚ್ಚುವದಲ್ಲದೆ, ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಬಾಡುವ ಸಂಭವವೇ ಇಲ್ಲ. ಹಾಗೂ ದಾಸಾರ್ಯರು, ತನ್ನಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿದ ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನು, ಬಾಡದಂತೆ, ತನ್ನವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ, ಕಾದುಕೊಂಡಿರುವಲ್ಲಿ ಮಾಲಾಕಾರನಾದ ಜೀಯನಾದರೂ ಅನಾದಿಕಾಲದಿಂದ ಬಹು ನಿಪುಣನಾಗಿರುವನೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲಾ. ಇಂತು ದ್ವಂದ್ವಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕನಾದ ಇಂದಿರೇಶನ ಚರಣಗಳಿಗೆ ಈ ಕೀರ್ತನಮಾಲಾಗತ, ದ್ರವ್ಯತ್ರಯಗಳನ್ನು ಅವನ ಶಕ್ತಿತ್ರಯ

ದಿಂದಲೇಯೆ, ಈ ದ್ವಂದ್ವಾರ್ಥಬೋಧಕನಿಬಂಧದ್ವಾರಾ ಅರ್ಪಿಸಿ, ಮುಂದೆ, ಆ ಮಾಲಾಬಂಧನಕಾರನನ್ನೆ, ಹಿಂಬಾಲಿಸುವ.

೩. ಇದು—ಆರನೇ ಪುಸ್ತಕವು—ಅನೇಕ ವಿಷ್ಣು ರಹಸ್ಯಗಳೆಂಬ ಮಕರಂದದಿಂದ ಪೂರಿತವಾದ “ಕಾಳೀಸ್ವಯಂವರ ಕಥೆಯು” ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾಭಾರತ ಆದಿಪರ್ವ ಕಥಾನುಕ್ರಮವಾಗಿ, ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರಿಂದ ವಿರಚಿತವಾದ ಮಹಾಭಾರತ ತಾತ್ಪರ್ಯನಿರ್ಣಯ ೨೦ನೇ ಅಧ್ಯಾಯ, ೧೨ನೇ ಶ್ಲೋಕ ಆರಂಭಿಸಿ ೨೮ನೇ ಶ್ಲೋಕ ಪರಿಯಂತ (೧೬) ಶ್ಲೋಕಾಭಿಪ್ರಾಯದ ನಿರ್ಣಿತ ಕಥೆಯು; ಬಹು ಸರಸವಾಗಿಯೂ ಭಕ್ತ್ಯಾತಿಶಯಗಳನ್ನುಂಟುಮಾಡುವದಾಗಿಯೂ, ರಚಿಸಿರುವ ರೆಂಬುದು ದಾಸಾರ್ಯರು ರಚಿಸಿದ ಪದ್ಯಗಳ ಮೇಲಿಂದಲೇ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತಲಿದೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ವಿಷ್ಣು ಧರ್ಮಳೆಂಥವೆಂಬುವದು; ತಿಳಿಸುವದೇ ಈ ಕಥೆಯ ಮುಖ್ಯ ತಾರ್ಥವು.

೪. ಬಹುಜನರು, ಈ ವರಿಗೆ ಆಕ್ಷೇಪಿಸಿರುವದೇನಂದರೆ

- (I) ಈ ಕಾಳಿದೇವಿಯು ಯಾರು, ಯಾವ ದೇವತೆಯು?
- (II) ಭೀಮಸೇನ ದೇವರ ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಮಾಲಾಹಾಕಲಿಕೈ ಕಾರಣವೇನು? ಮತ್ತು
- (III) ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರು ರಚಿಸಿದ ಮೂಲನಿರ್ಣಯ, ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದ ಅಭಿ

ಪ್ರಾಯವನ್ನು, ಶ್ರೀಮತ್ಪೂಜ್ಯ ಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶ ದಾಸಾರ್ಯರು, “ಕಾಳಿದೇವಿಯು ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಕೊಂಡು ಭೀಮಸೇನ ದೇವರ ಕೊರಳಲ್ಲಿಯೇ, ಮಾಲೆಯು ಹಾಕಿದಳೆಂದು” ರಚಿಸಿರುವರು. ಇದು ಸಮಂಜಸವಾಗಿ ತೋರುವದಿಲ್ಲ?

ವಾಸ್ತವ್ಯವಾಗಿ ನಮ್ಮಂಥ ಅರಿಯದ ಜನರಿಗೆ ಇವೆಲ್ಲವೂ ಸಂಶಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುವವು, ಆದಪ್ರಯುಕ್ತ ಈ ಮಂದಮತಿಯು ಶ್ರೀಶನು ಪ್ರೇರಿಸಿದಂತೆ ಮುಂದಿನ ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಬಿನ್ನೈಸಿ ಮತ್ತೂ, ಮುಂದೆ, ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಂದ ಇಂದಿನ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತಿಳಿಯಲು, ಆತುರನಾಗಿರುವೆನು.

೫. ಈ ಕಾಳಿದೇವಿಯು,

(I) ಭಕ್ತ್ಯಾಭಿನವಾನಿಯಾದ ಶ್ರೀ ಭಾರತೀದೇವಿಯರ ಅವತಾರವು, ಕಾಶೀರಾಜನ ಮಗಳೆನಿಸಿ, ಅವತಾರ ಮಾಡಿದರು. ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರಮಾಣ, ಗರುಡಪುರಾಣ ಬ್ರಹ್ಮಕಾಂಡ ೧೩ನೇ ಅಧ್ಯಾಯ, ಶ್ಲೋಕ ೨೪.

केवला भारतीज्ञेया काशिराजस्य कन्यका ॥

कालीनामा तु साज्ञेया भीमसेनप्रिया सदा ॥ १ ॥

ಈ ವಚನಾನುಸಾರ, ಶ್ರೀಮನ್ ಮಹಾಭಾರತ ತಾತ್ಪರ್ಯ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿಯೂ ೨೦ನೇ ಅಧ್ಯಾಯ ೧೨-೧೩ನೇ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ:

कृष्णा सैवाप्यन्यरूपेण जाता काशीशपुत्री यां प्रवदंति-
कालीं ॥ साकेवला भारती नान्यदेव्य स्तत्राविष्टा स्तकृते
काशिराजः ॥

ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಶ್ರೀ ವಾಯುದೇವರಿಗೆ ನೀತಪತ್ನಿಯರಾದ ಅಷ್ಟಭಾರತಿ ದೇವಿಯರ ಅವತಾರವು, ಇನ್ನು ಅನೇಕ ಪುರಾಣಗಳ ವಚನಾನುಸಾರವಾಗಿ ಶ್ರೀ ವಿಜಯದಾಸರು ಶ್ರೀಜಗನ್ನಾಥದಾಸಾರ್ಯರುಗಳಾದ ಮಹನೀಯರು, ತಾರತಮ್ಯ, ಅಂಶ, ಆನೇಶ, ಪ್ರಕರ್ಣಗಳಲ್ಲಿ ಇದೇ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿಯೇ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿರುವರು. ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮತ್ ಕವಿಕುಲತಿಲುಕನಾರಾಯಣ ಪಂಡಿತಾಚಾರ್ಯರು ರಚಿಸಿರುವ ಅಂಶಾಂಶಿ ನಿಶ್ಚಯದಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಲೀಪೂರ್ವ ಭೀಮಭಾರ್ಯಾ ಭಾರತೀ ಸಾ ಪ್ರಕೀರ್ತಿತಾ ಎಂದು ಉದಾಹರಿಸಿರುವರು, ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಪ್ರಮಾಣಗಳಾದರೂ ಉಂಟು.

(II) ಆದರೆ, ಈ ಕಾಳಿದೇವಿಯರು, ಭೀಮಸೇನದೇವರ ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಮಾಲಾಹಾಕಲಿಕೈ ಕಾರಣವೇನಂದರೆ, ಶ್ರೀ ಪರಮಾತ್ಮನ ಪ್ರತಿ ಅವತಾರಗಳಿಗೆ ಯಾವ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಶ್ರೀ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿದೇವಿಯರು, ಆ, ಆ, ಅವತಾರಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕ ಸೂಕ್ತವಾದ ವ್ಯಕ್ತವ್ಯಕ್ತರೂಪಗಳನ್ನಲಂಕರಿಸಿರುವರೋ, ಅದೇ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ, ತಮ್ಮ ಸಾಧನಕಲ್ಪಗಳಲ್ಲಿ, ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ, ನಾಲ್ಕು ಜನರು, ಶ್ರೀ ಪರಮಾತ್ಮನ ಅಚ್ಚಿನ್ನಭಕ್ತರು, ಇವರಿಗೆ ಅವತಾರಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಹ ಜ್ಞಾನ ಬಲವಾದರೂ, ಕಿಂಚಿತ ನ್ಯೂನವಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಅವತಾರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡಾ, ಪತಿಪತ್ನಿಯರ ವಿಯೋ

ಗಳೂ ಇಲ್ಲ. ಇದ್ದಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಪುರಾಣ, ಶ್ರುತಿಸ್ಮೃತಿ ವಚನಗಳಿರುವವು. ಅವುಗಳ ಅನುಸರಿಸಿಯೇ ಶ್ರೀ ಪ್ರಾಣೇಶ ದಾಸಾರ್ಯರು ರಚಿಸಿರುವ ಸಜ್ಜನರ ನಡದಿತಿದು, ಎಂಬುವ ಪಂಚಮ ಪುಸ್ತಕ, ೨೧೯ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ:

“ತತ್ಪಠನಾನುಗುಣೈಃ ಸವಿವಾಂ ಪು | ವರ್ತಿಸಿದಂದದಿ ವರ್ತಿಸರೂ ||
 ಸತ್ಯವತಿ ಜಗಾಕೊಬ್ಬನೆ ಅಚ್ಚಿ | ನ್ ಭೃತ್ಯಶಿವಾದ್ಯರು ಛಿನ್ನರು
 ಎಂಬುದೆ || ೪ || ಮೂಲದಲ್ಲಿದ್ದ ಮಹತ್ತಿರಿಸುತ ಶ್ರೀ ಲೋಲನ
 ಅವತಾರದೊಳುಂಟೊ || ಕಾಳೀಶಗೆ ಕೊಂಡರೆ ಬರುತಿಪ್ಪದು |
 ನೀಲಕಂಠ ಪ್ರಮುಖರಿಗಿಲ್ಲೆಂಬುದೆ || ೫ ||”

ಮತ್ತು ಪ್ರತಿ ಅವತಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಭಾರತೀದೇವಿಯರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅವರ ನೀತ (ಖರೆ) ಪತಿಯಾದ ವಾಯುದೇವರೆ, ಪತಿಗಳಾಗುವರು. ಹೊರ್ತಾಗಿ, ಅನ್ಯಗತ್ಯ ಅವತಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ವಥಾ ಇಲ್ಲ. ವಾಯುದೇವರ ಅನೇಕ ಅವತಾರಗಳಲ್ಲಿ, ಭಾರತೀದೇವಿಯು ಅನೇಕ ಅವತಾರಗಳನ್ನೆತ್ತಿರುವಂತೆ; ಶ್ರೀ ಹನುಮ, ಮಧ್ವಾವತಾರ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಶ್ರೀ ಭಾರತೀದೇವಿಯರು, “ಶಿವಾಖ್ಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಲ್ಲಿಯೂ, ಮತ್ತು ಮಧ್ವಾವತಾರದಲ್ಲಿ, ಕಾರಡಿ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ, ಸಂಕರನ ಮನೆಯೊಳಗೆ” ಅವತಾರ ಮಾಡಿರುವರು, ಎಂದು ಶ್ರೀಮತ್ಪೂಜ್ಯ ಶೇಷದಾಸರು, ತಾವು ರಚಿಸಿದ ಅತಿ ಪುರಾತನ ಮತ್ತು ಅಪೇಕ್ಷಾಲ್ಯವಾದ ಪ್ರಮೇಯ ಸಂಗ್ರಹಮಾಲಾ ದ್ವಿತೀಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ, ಸವಿಸ್ತರವಾಗಿ ಹೇಳಿರುವರು. ಗರುಡಪುರಾಣ ಬ್ರಹ್ಮಕಾಂಡದಲ್ಲಿಯೂ, ಬಹು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿಯೂ, ಅತಿ ಪ್ರಮೇಯಪೂರಿತವಾದ ರಹಸ್ಯಗಳನ್ನು,

ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಯಲೋಸುಗ, ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಪರಮಾತ್ಮನು, ಗರುಡನನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿರುವನು.

ಹನುಮಾಂಶ್ರ ಯದಾ ಜಜ್ಞೇ ತ್ರೇತಾಯಾಂ ಪಕ್ಷಿಸತ್ತಮ । ತದಾ ಶಿವಾಖ್ಯ
ವಿಪ್ರಾಚ್ಚಜಜ್ಞೇ ಸಾ ಭಾರತೀಸ್ಮೃತಾ ॥ ನ ಕೇವಲಂ ಭಾರತೀ ಸಾ ಶಚ್ಯಾಛೈಶ್ಚೈವ-
ಸಂಯುತಾ ॥ ತಸ್ಮಿನ್ ಜನ್ಮನಿ ತಾಃ ಸರ್ವಾಃ ನಾಪುನಯೋಗಂ ಸ್ವಭರ್ತೃभिಃ
ಅನ್ಯಗಾತ್ವಂಚ ನೈವಾಪ ಕನ್ಯಾ ಜನ್ಮನಿ ತಾಃ ಸ್ಮೃತಾಃ ॥ ತ್ರೈತಾಂತೇ ಸೈವ ಪಕ್ಷಿಂ ದ್ರ
ಶಚ್ಚಾಛೈಶ್ಚೈವಸಂಯುತಾ ॥ ದಮಯಂತ್ಯಾಜ್ಞಲಾಜ್ಞಾತಾ ಇಂದ್ರಸೇನೆತಿ ಸಂಜ್ಞಕಾ ॥
ನಲ ನಂದಯತೀ ಯಸ್ಮಾ ತಸ್ಮಾಚ್ಚನಲನಂದಿನೀ ॥ ತತ್ರ ಸ್ವಭರ್ತೃ ಸಂಯೋಗಂ
ನೈವ ಚಾಪಖಗೇಶ್ವರ ॥ ತತ್ರಾನ್ಯಗಾತ್ವವಿಜ್ಞೇಯಂ ಮುಢ್ಢಲಸ್ಥೇನ ವಾಯುನಾ ॥
ಕಿಂಚಿತ್ತಕಾಲಂ ತಥಾಸ್ಥಿತ್ವಾ ಕನ್ಯಾವೈ ಮೃತಿಮಾಪ ಸಾ ॥ ಮುಢ್ಢಲಸ್ಯಾಭಿ-
ಮಾನಂ ನಾಶಯಿತ್ವಾ ಚ ಮಾಹತಿಃ ॥ ರಮಯಾಮಾಸ ತತ್ರಸ್ಥಾ ಭಾರತ್ಯಾದಿ
ವರಾಂಗನಾ ॥ ಶಚ್ಯಾದಿ ಸಂಯುತಾ ಸೈವ ದ್ರುಪದಸ್ಯ ಮಹಾತ್ಮನಃ ॥ ವೇದಿಮಧ್ಯೇ
ಸಮುಢ್ಢತಾ ಭೀಮಸೇನಾರ್ಥಮೇವಚ ॥ ತತ್ರಾನ್ಯಗಾತ್ವಂ ನಾಸ್ತೇವ ಯೋಗಂ ಚಾಸ್ಯ
ಸ್ವಭರ್ತೃभिಃ ॥ ಕೇವಲಾ ಭಾರತೀಜ್ಞೇಯಾ ಕಾಶಿರಾಜಸ್ಯ ಕನ್ಯಕಾ ॥
ಕಾಲೀ ನಾಮತು ಸಾ ಜ್ಞೇಯಾ ಭೀಮಸೇನಪ್ರಿಯಾ ಸದಾ ॥ ಶಚ್ಯಾದಿभिಃ
ಸಂಯುತೈವ ದ್ರೌಪದೀ ದ್ರುಪದಾತ್ಮಜಾ ॥ ದೇಹಂ ತ್ಯಕ್ತವಾ ವಿಶಿಷ್ಟೈವ ಕಾರಡೀ-
ಗ್ರಾಮಸಂಜ್ಞಕೇ ॥ ಸಂಕರಸ್ಯ ಚ ಬ್ರಹ್ಮೇವೈದ್ರ ಭವಿಷ್ಯತಿ ಕಲೌ ಯುಗೇ ॥
ವಾಯೋ ಸ್ವತೃತೀಯ ರೂಪಾರ್ಥಂ ಕನ್ಯಾಸೈವಮೃತಿಗತಾ ॥ - ಗ. ಪು. ೧೦. ಅ.

ಕಾರಣ ಈ ಕಾಳೀದೇವಿಯರು ತಮ್ಮ ನೀತ ಪತಿಗಳಾದ ಭೀಮಾವತಾರವನ್ನು ಎತ್ತಿದ (ಶ್ರೀ ವಾಯುದೇವರ) ಕೊರಳಲ್ಲಿಯೇ ಮಾಲೆಯು, ಹಾಕಿದರೆಂಬುವದೇಯೆ ನಿಜವು. ಇದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪದರೂ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ; ಮತ್ತು ಈ ವಾಯುದೇವರಿ

ಗಾದರೂ, ಅವತಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಗರ್ಭವಾಸ ದುಃಖವಿಲ್ಲ ಎಂಬುವ ಪ್ರಮಾಣವು ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡಲು, ಅಪ್ರಾಸಂಗಿಕವಾಗಲಿ ಕೈಲನೆಂದು ತಿಳಿದು, ವಾಯುಪುರಾಣಸ್ಥವಚನವನ್ನು ವಾಚಕರ, ಎದುರಿಗಿಟ್ಟಿರುವೆನು.

वायोराज्ञां पुरस्कृत्य मणिभद्रः सदैवहि ॥ मध्यगोहस्य
भार्यायां प्रवेशं कृतवान्प्रभुः ॥ नवमासावसानेतु स्वयंगत्वा-
बलात्मकः ॥ बहिर्निष्कासयामास तं जीवंतु तदैवहि ॥ स्वयं
प्रवेशं कृतवान् प्राणदेवो महाबलः ॥ सोपि स्वांशत्वमापन्नो
बलदेवस्य चाज्ञया ॥

ಮಣಿಭದ್ರ ಎಂಬುವ ಕುಬೇರನ ಭೃತ್ಯನು ವಾಯುದೇವರ ಆಜ್ಞೆ ದಿಂದ ಗರ್ಭಸ್ಥದೇಹದಲ್ಲಿ ಇದ್ದನು. ನವಮಾಸಾಂತರ ಭಾಗ ದಲ್ಲಿ; ವಾಯುದೇವರು ಆ ಜೀವನವ, ಕಡೆಗೆ ಹಾಕಿ ತಾವು ಪ್ರವೇಶಮಾಡಿದರು. ಮಣಿಭದ್ರನಾದರು ವಾಯುದೇವರ ಆಜ್ಞೆ ದಿಂದ ತನ್ನ ಮೂಲರೂಪವನ್ನು ಕೂಡಿದನು.

ಇಂತು ಈ ಜೀವೋತ್ತಮರ ಮತ್ತು ಅವರ ಪತ್ನಿಯರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ರುದ್ರಾದಿದೇವತೆಗಳು ಸಹ ಪೂರ್ಣ ತಿಳಿಯ ಲಾರರು. ಅಂದಮೇಲೆ ನರರ ಪಾಡೇನು!

(III) ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾಭಾರತ ತಾತ್ಪರ್ಯ ಮೂಲಶ್ಲೋಕ:

स्वयंवराथे नृपतीनाजुहाव सर्वास्तेपि ह्यत्रहर्षात्समेताः ॥
तेषां मध्ये भीमसेनांस एषामाला मधात् ॥ ಇದರಲ್ಲಿ

ಕಣ್ಣು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಮಾಲೆಯು ಹಾಕಿದಳೆಂದು, ಇಲ್ಲ, ಇದಕ್ಕಾದರೂ ಕಾರಣ ಉಂಟು. ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಭಾರತದೇವಿಯವರಿಗೆ ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಜಗತ್ತಿನ ವಿಷಯ ಅಜ್ಞಾನವು. ಮತ್ತು ನೈಜವಾಗಿದ್ದ ಜ್ಞಾನತಿರೋಹಿತವು ಎಂದಿಗೂ ಇಲ್ಲ. ಇದೇ ಕಾರಣದಿಂದಲೇಯೇ ನಿರ್ಣಯಾಚಾರ್ಯರು, ಸಾತ್ವಿಕರು ಸಂದೇಹಕ್ಕೊಳಗಾಗದಂತೆಯೂ, ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಹರಿ ಸರ್ವೋತ್ತಮತ್ವ, ವಾಯುಜೀವೋತ್ತಮತ್ವ ಸಮರ್ಥನ ಮಾಡತಕ್ಕ ಅನೇಕ ಉಪ ಪುರಾಣಕಥೆಗಳಿಗನುಸರಿಸಿ, ನಿರ್ಣಿತವಾದ ಮುಠಿತಾರ್ಥವನ್ನು ತೆಗೆದಿರುವರು. ಕಾರಣ ಕಾಳೀ ಸ್ವಯಂವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಮಿಳಿತರಾದ ಅಜ್ಞ ರಾಜರುಗಳಲ್ಲಿ ಕಲಹ ಉಂಟಾಗಬಾರದೆಂತಲೂ, ಮತ್ತು ಈ ಕಾಳಿದೇವಿಯು ಭಾರತದೇವಿಯೆಂದು ಈ ಗುಹ್ಯತರವಾದ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಆ ಅಜ್ಞ ರಾಜರುಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಯಗೊಡಬಾರದೆಂತಲೂ, ಕಾಶೀರಾಜನು ಈ ಆಲೋಚನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದನೆಂದು ಸ್ವಾದೀ ಗುರುರಾಜರಾದ, ಶ್ರೀ ಮದ್ವಾದಿರಾಜಸ್ವಾಮಿಗಳವರು, ರಚಿಸಿದ ಕನ್ನಡ ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾಭಾರತ ತಾತ್ಪರ್ಯ ೨೦ನೇ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ, ವಿವರಿಸಿರುವುದೇನಂದರೆ:

“ ಆದಿಪರ್ವ ಭಾರತ ಕಥೆಯು, ತರುವಾಯ ಕಾಶೀರಾಯನ ಮಗಳು, ಅಜ್ಜಭಾರತಿಯ ಅವತಾರ, ಅಕಿಯ ಹೆಸರು ಕಾಳಿದೇವಿಯು, ಕಾಶೀರಾಯನು ಆ ಕಾಳಿದೇವಿಯ ಸಮಾರಂಭವನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿ ಜರಾಸಂಧಾದಿ ಸಮಸ್ತ ರಾಯರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕರಿಸಿ, ಸಭಾ ಮಾಡಿ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಯಾರಿಗೆ ಮಾಲಿ ಹಾಕಾಳೋ

ಅವರೆ, ಗಂಡರೆಂದು ನೇಮಿಸಲಾಗಿ, ಆ ಕಾಳಿದೇವಿಯು ಸಮಸ್ತ ರಾಯರನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ತನ್ನ ನಿಜಪತಿಯಾದಂಥಾ ಭೀಮಸೇನನ ಕೊರಳಿಗೆ ಮಾಲಿ ಹಾಕಿದಳು.”

ಎಂದು ವಿಸ್ತಾರದಿಂದ ಹೇಳಿರುವರು. ಸ್ವಾದಿರಾಜರು, ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಋಜುಗಣಸ್ಥರು ಸರ್ವಜ್ಞರ ಪೂರ್ಣ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನರಿತವರು, ಸಕಲ ಗ್ರಂಥಾರ್ಥವನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸಿ ಹೇಳಿರುವರು, ಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ ಭಾರತಿದೇವಿಯರಿಗೆ, ಕಣ್ಣು ಕಟ್ಟಿದರೇನು, ಕಣ್ಣು ತೆರೆದಿದ್ದರೇನು, ಇದರಿಂದ ಯಾವ ಬಾಧಕವೂ ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮಂಥ ಅಜ್ಞರುಗಳಾದವರು ನಿಜಸ್ಥಿಯನ್ನು ಅರಿಯದಲೇಯೆ ಸಂದೇಹ ಗ್ರಸ್ತರಾಗುವೆವು ಹೊರತಾಗಿ ಜ್ಞಾನಿಗಳಾದವರು, ಎಂದೂ ಸಂದೇಹಕೊಳ್ಳಲಾಗುವದಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಇದೇ ಭಾರತಿದೇವಿ ವಾಯುದೇವರ ವಿಷಯವಾಗಿ, ಗರುಡಪುರಾಣ ಬ್ರಹ್ಮಕಾಂಡದಲ್ಲಿ, ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿರುವರು.

सुराणां सुरभोग्यानां भोगां जानंति देवताः ॥

न जानंत्येवमर्त्यास्तु दोषदेहयुतोः यतः ॥

क्षीरनीर विवेकं च हंसो वेत्ति न चात्परः ॥

अतः स्वभर्तृ संयोगं कृष्णा देहे विचिंतयेत् ॥

कृष्णादेहन्यगामित्वं नैवचित्यं स्वर्गेश्वर ॥

ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮಜ್ಜಿಮನೋಪಾಖ್ಯಾಯಿಕೆ, ಶ್ರೀಹರಿಕಥಾವ್ಯಾಸಾರದಲ್ಲಿಯೂ, ಅಜ್ಞರವಿಷಯವಾಗಿ ಹೇಳಿರುವದೇನೆಂದರೆ:

“ಸಾಗರದೊಳಿಹ ನದಿಯ ಜಲಭೇದಿ | ದಾಗಸದೊಳಿಪ್ಪಬ್ಬ ಬಲ್ಲವು |
 ಕಾಗಿಗುಟ್ಟಿಗಳೆಯ ಬಲ್ಲವೆ ನದಿಯ ಜಲಸ್ಥಿತಿಯೂ || ಭೋಗಿ
 ವರಪರಿಯಂಕಶಯನ ನೋಳಿಗುಣತ್ರಯ, ಬದ್ಧಜಗವಿಹುದಾಗ
 ಮಜ್ಜರು ತಿಳಿವರ ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗಳವಡದೂ” || ೧ ||

ಕಾರಣ ಸಮಸ್ತ ವೈಷ್ಣವ ಬಂಧುಗಳೇ ಶ್ರೀ ಪರಮಾತ್ಮನು ಈ
 ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ದೇಹವನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿರುವಾಗ್ಗೆ ಆ ಬಲ
 ದೇವನನ್ನು ಕ್ಷಣವಾದರೂ ಮರೆಯದೆ, ಪದೆ, ಪದಿಗೆ ಆತನ
 ಅಪಾರವಾದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಲೋಸುಗ ಆತನಗೇಯೆ
 ಈ ದೇಹವನ್ನರ್ಪಿಸಿರಿ, ಎಷ್ಟು ಬಗೆಯಿಂದ ಸೇವಿಸದರೂ ಆತನ
 ಉಪಕಾರವು, ತೀರುವಂತಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ, ಈ ಉಭಯರ ವಿಷಯ
 ವಾಗಿ ವಿಶದೀಕರಿಸಲು. ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಗರುಡಪುರಾಣ
 ಬ್ರಹ್ಮಕಾಂಡ, ಅಧ್ಯಾಯ ೧೭-೧೮ ಮತ್ತು ಭಾರತ ಆದಿ
 ಪರ್ವಗತ ಪಂಚೆಂದ್ರೋಪಾಖ್ಯಾನ, ವಾಯು, ವಾಮನ
 ಪುರಾಣಗಳನ್ನೂ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ನೋಡಬಹುದು.

೭. ಇಂತು-ಈ ಆರನೇ ಸುಮನಸಗತ ಈ ದಿವ್ಯಸೌರಭ
 ಸಾರವನ್ನು, ಮೂರುಮೂರುತಿಯ ಆರುಪದ ಕಮಲಗಳಿಗೆ
 ಆರಡಿ ಎನಿಪ, ಮೂರುತಿಯ ಮೂರನೇ ರೂಪಾಂತರ್ಯಾಮಿಗೆ
 ಅರ್ಪಿಸಿ, ಆರನ್ನು ದೂರುಮಾಡಿ, ಆರುಮೂರನ್ನು ಪಾಲಿಸ
 ಲೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವೆನು. ಮತ್ತು ಅಚ್ಚುಹಾಕಿಸುವ ಕಾರ್ಯ
 ದಲ್ಲಿ ಸಮಾಖ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಲು ಉದ್ಯುಕ್ತರಾದ, ಶ್ರೀಮತ್ಪೂ
 ಜ್ಯ ದಾಸಾರ್ಯರ ವಂಶಸ್ಥರಾದ ಮುದ್ದುರಂಗರಾವ, ಮತ್ತು
 ಈ ಆರನೇ ಪುಷ್ಪವನ್ನು ಬಹು ತ್ವರೆಯಿಂದ ಅಚ್ಚುಮಾಡಿ

ಕೊಟ್ಟ, ಧರ್ಮಪ್ರಕಾಶ ಪ್ರೆಸಿನ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕರಿಗೂ ಆಭಾರಿ
ಯಾಗಿರುವೆನು.

ಪ್ರಕಾಶಕ:

ಶಕೆ ೧೮೪೮
ಕಾರ್ತಿಕ ಶು ೧೫. }

ಹನುಮಂತರಾವ ಕುಲಕರ್ಣಿ
ಗೊರಾಬಾಳ.

“ಸಾಗರದೊಳಿಹ ನದಿಯ ಜಲಭೇ | ದಾಗಸದೊಳಿಪ್ಪಬ್ಬ ಬಲ್ಲವು |
ಕಾಗಿಗುಬ್ಬಿಗಳರಿಯ ಬಲ್ಲವೆ ನದಿಯ ಜಲಸ್ಥಿತಿಯೂ || ಭೋಗಿ
ವರಪರಿಯಂಕಶಯನ ನೋಳೀಗುಣತ್ರಯ, ಬದ್ಧಜಗವಿಹುದಾಗ
ಮಜ್ಜರು ತಿಳಿವರ ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗಳವಡದೂ” || ೧ ||

ಕಾರಣ ಸಮಸ್ತ ವೈಷ್ಣವ ಬಂಧುಗಳೇ ಶ್ರೀ ಪರಮಾತ್ಮನು ಈ
ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ದೇಹವನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿರುವಾಗ್ಗೆ ಆ ಬಲ
ದೇವನನ್ನು ಕ್ಷಣವಾದರೂ ಮರೆಯದೆ, ಪದೆ, ಪದಿಗೆ ಆತನ
ಅಪಾರವಾದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಲೋಸುಗ ಆತನಗೇಯೆ
ಈ ದೇಹವನ್ನರ್ಪಿಸಿರಿ, ಎಷ್ಟು ಒಗೆಯಿಂದ ಸೇವಿಸದರೂ ಆತನ
ಉಪಕಾರವು, ತೀರುವಂತಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ, ಈ ಉಭಯರ ವಿಷಯ
ವಾಗಿ ವಿಶದೀಕರಿಸಲು. ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಗರುಡಪುರಾಣ
ಬ್ರಹ್ಮಕಾಂಡ, ಅಧ್ಯಾಯ ೧೭-೧೮ ಮತ್ತು ಭಾರತ ಆದಿ
ಪರ್ವಗತ ಪಂಚೆಂದ್ರೋಪಾಖ್ಯಾನ, ವಾಯು, ವಾಮನ
ಪುರಾಣಗಳನ್ನೂ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ನೋಡಬಹುದು.

೭. ಇಂತು-ಈ ಆರನೇ ಸುಮನಸಗತ ಈ ದಿವ್ಯಸೌರಭ
ಸಾರವನ್ನು, ಮೂರುಮೂರುತಿಯ ಆರುಪದ ಕಮಲಗಳಿಗೆ
ಆರಡಿ ಎನಿಪ, ಮೂರುತಿಯ ಮೂರನೇ ರೂಪಾಂತರ್ಯಾಮಿಗೆ
ಆರ್ಪಿಸಿ, ಆರನ್ನು ದೂರುಮಾಡಿ, ಆರುಮೂರನ್ನು ಪಾಲಿಸ
ಲೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವೆನು. ಮತ್ತು ಅಚ್ಚುಹಾಕಿಸುವ ಕಾರ್ಯ
ದಲ್ಲಿ ಸಮಾಖ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಲು ಉದ್ಯುಕ್ತರಾದ, ಶ್ರೀಮತ್ಸೂ
ಜ್ಯ ದಾಸಾರ್ಯರ ವಂಶಸ್ಥರಾದ ಮುದ್ದುರಂಗರಾವ, ಮತ್ತು
ಈ ಆರನೇ ಪುಷ್ಪವನ್ನು ಬಹು ತ್ವರೆಯಿಂದ ಅಚ್ಚುಮಾಡಿ

ಕೊಟ್ಟ, ಧರ್ಮಪ್ರಕಾಶ ಪ್ರೆಸಿನ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕರಿಗೂ ಅಭಾರಿಯಾಗಿರುವೆನು.

ಪ್ರಕಾಶಕ:

ಶಕೆ ೧೮೪೮
ಕಾರ್ತಿಕ ಶು ೧೫.

ಹನುಮಂತರಾವ ಕುಲಕರ್ಣಿ
ಗೊರಾಬಾಳ.

॥ श्री सीतापते श्री रामचंद्र प्रसन्नः ।

॥ श्री भारतीरमणाय मंगलं ॥

॥ श्री गुरुराजो विजयते ।

॥ श्री प्राणेशविठलायनमः ॥

॥ श्री गुरुभ्यो नमः ॥

काळीदेवि स्वयंवर प्रारंभ.

॥ निर्विघ्नमस्तु ॥

॥ अयं वृत्त ॥

॥ श्री लक्ष्मिपते अनघ निम्न पद । किलालस
युग्लक बागि ॥ काळीस्वयंवर बरवै ज्ञानिगण
कैललि मुददि । तलदुगि ॥ १ ॥

॥ नाधिकासत्पदि ॥

अनंदतीर्थरी काळीदेविय भिमे । सैनम
गध म्मुखरवागुजधुरदिगिदु । पाणिग्रहण म्मादि
ददु विसुरिसरलनरुक्त्वा नुसारवागि ॥ अनिग भरी

ವೆನಾಪನಿತವರ ಕರುಣದಿಂ | ದೇನಾದರಿದರೊಳಪರಾಧ
ವಿದ್ದರು ಕ್ಷಮಿಸಿ | ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಮನಕತಾಹದು ಜನನಿಬಾಲಕನ
ಕಲಭಾಷೆ ಕೇಳುವಂತೆ || ೨ ||

|| ಭೋಗಷಟ್ಪದಿ ||

ಪಾಕದಮನ ಪ್ರಸ್ಥದಲ್ಲ | ನೇಕ ಸುಖದಿ ಪಾಂಡುಸು
ತರು | ಶ್ರೀ ಕಳತ್ರನಂಘ್ರಭಜಿಸುತ್ತವನಿ ಪಾಲಿಸುತ್ತಲಿರೇ ||
ಲೋಕಮಾತೆ ಉಳಿದು ಸರ್ವ | ಲೋಕ ಚಲ್ವಿಮರುತಪತ್ನಿ |
ಯೇಕುಮಾರಿಯಾಗಿರಲೈ ಕಾಶಿರಾಯಗಾಕಿಯಾ || ೧ ||

ಸ್ವಯಂವರವ ರಚಿಸಿ ಭೂವ | ಲಯ ಪರಿಂಗೆ ಪತ್ರವನು
ಬ | ರೆಯಲು ಜನಪಜರಿಜಮುಖರು ಬಂದಿರಲೈ ಕೃಷ್ಣನಾ ||
ದಯಕೆ ಪಾತ್ರ ಭೀನು ತನ್ನ | ದಯಿತೆ ಗ್ರಹಿಸ ಬರಲು ಸ್ವರ್ಣ |
ಮಯ ಸಭಿಯೊಳು ಮಾನಮಾಡಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದನಂತರಾ || ೨ ||

ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಗಳನು ಬಲ್ಲ | ಭೂದಿವಿಜರ ಕರಿಸಿ ಒಂದು |
ಬೀದಿ ಮಾಡಿ ಮೇಲ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸುತ್ತಲೀ || ಈ ದುಹಿ
ತಳಿಗಾಗಿ ನೃಪರು | ಕಾದಿ ನನುಗೆ ತನುಗೆ ಎಂದು | ಖೇದ
ಬಡದ ಬಗಿಯ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಯೋಚಿಸೀ || ೩ ||

ತನ್ನ ಪತ್ನಿ ಬಳಗಕೆಲ್ಲ | ಕನ್ನಿಕೆಯನು ನೋಡಿ ನೃಪರು |
ತನ್ನ ತನ್ನದೆಂದು ಮಾಡದಂತೆ ಮಗಳಿಗೇ || ಕಣ್ಣು ಕಟ್ಟಿ ಕೈಲಿ
ಮಾಲಿ | ಯನ್ನು ಕೊಡಲು ಹಾಕಿಕೊಳಲಿ | ತನ್ನ ಮನಕೆ
ಬಂದವರಿಗೆ ಎಂದು ಒಳಗೆ ಪೇಳುತ್ತಾ || ೪ ||

ಕಾಶಿರಾಯ ನುಡಿದ ಸರ್ವ | ದೇಶದರಸುಗಳಿಗೆ ಪಾ |
ಲೀಸಿರೆನ್ನ ಮಾತು ನೀವು ಸಾಲುಗೊಂಡು ಕುಳಿತರೆ || ಕೂಸು

ಕಣ್ಣು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು | ಶ್ರೀಶನಿಚ್ಚೆಯಿಂದ ನಿಮ್ಮ | ರಾಸಿಯೊಳಗೆ
ಆರಕೊರಳಿಘಾಕುವೊಳೊ ಮಾಲೆಯಾ || ೫ ||

ಆತನೇಯೆ ಆಕಿ ರಮಣ | ನೀತವಾದ ಮಾತೆನಲೈ |
ಪಾತಕಾತ್ಮನೃಪರು ಈಕೆ ಭಾರತೆಂದು ತಿಳಿಯದೇ || ಆ ತರು
ಣಿಯು ನಮ್ಮಗೇಯೆ | ಸೋತು ಬರಲಿ ಎಂದು ಬಹಳ | ಪ್ರೀತಿ
ಯಿಂದ ಮುಂದುವರಿದು ಕುಳಿತು ಮನದೊಳಂಬರೂ || ೬ ||

ತೀವನೆ ನಾವು ನಿನ್ನ ಪದಕೆ | ಕವಲು ಇಲ್ಲದಿರಲು ಬರಲಿ |
ಇವಳು ಈಗ ಸೋತು ಎನುಗ ಎಂಬೂವರು ಪರಸ್ಪರಾ ||
ಯುವತಿ ಎನಗೆ ಬಂದರೊಳಿತೆ | ಇವರೊಳಾರಿಗಾದರೇನು |
ಅವರ ಕೊಂದು ಕನ್ನ ವೈವೆನೆಂಬ ಜರಾಸಂಧನೂ || ೭ ||

ಇಂದು ಈ ಸುನ್ಯಪರ ಜರಿದು | ಇಂದುಮುಖಿಯು
ನಮ್ಮ ಜರಾ | ಸಂಧಗಾಗಲೆಂದು ಚಿಂತಿಸುವನು ಪ್ರೋತಪಾಲ
ನೂ || ಮಂದಮತಿಗಳೆಲ್ಲ ಮನದೊ | ಳಂದುಕೊಂಬದರಿತು
ಕುಂತಿ | ನಂದ ಪ್ರಾಣೇಶ ವಿಠಲನೆನುತ ನಗುತ ಕುಳಿತಿರೇ
|| ೮ || ೧೦ ||

|| ಆರ್ಯವೃತ್ತ ||

ಬಳಿಕ ಕಾಳಿದೇವಿಗೆ ಮುದದಿಂ ಮಂ | ಗಳಸ್ನಾನವ
ಗೈಸೈ ಬಲೆಯರೂ || ಹೊಳವೆಂಬರವಾಭರಣ ತೊಡಿಸುತ |
ತಳಪುತಿದ್ದಿ ಶ್ರಿಂಗರಿಸುವರೂ || ೧ || ದೃಷ್ಟಿಬಟ್ಟು ಇಟ್ಟರುಜನ
ರಿಗೆ ಮ | ತ್ರಿಷ್ಟು ಅಲಂಕರ ತೋರುವಳೂ || ದಟ್ಟವಾದ ಪಠವಾ
ಳಿಲಿ ಬಗಿದು | ಕಟ್ಟುವರೆರಡೂ ಕಂಣುಗಳೂ || ೨ || ಪ್ರಾಣೇಶ
ವಿಠಲನ ದಾಸಳು | ಮುಖ್ಯ | ಪ್ರಾಣನ ಪತಿ ಎಂಬುದರಿಯರೂ ||

ಮಾನಿನಿಯರು ತಮ್ಮಂದದಿ ತಿಳಿದೂ | ನಾಣಿದೇವಿಗಿಂತಾಡು
ವರೂ || ೩ || ಅಂತು ಪದ || ೧೩ ||

|| ಪದ, ರಾಗ-ತಾಳ ಆಟ್ಟಿ ||

ಎಂಥ ಪ್ರತಿಜ್ಞಾ ಮಾಡಿದನವ್ವಾ | ಲೋಕದಂತೆ ನಿಮ
ತಂದಿ ಆಗಲಿಲ್ಲವ್ವಾ || ಪಲ್ಲಾ || ಕನ್ನಿಕೆಗಾಪೇಕ್ಷಾ ಚನ್ನೀಗಾ
ನಲ್ಲೇವೆ ಕಣ್ಣು ಕಟ್ಟಿದ ಮ್ಯಾಲೆ ನಿನ್ನಜ್ಞೇನವ್ವಾ || ೧ ||
ಸರಸೀಜ ಮಂದಿರೇಸುರರಾಸಮೂಹದೋಳ || ರಸಿಮನಕೇ
ತಂದು ಹರಿಗಾದಳವ್ವಾ || ೨ || ರುಕಿಮಿಣಿ ಕೃಷ್ಣಾನ ಆಕ
ಳಂಕಗುಣ ಕೇಳಿ | ಕಕುಲಾತಿಯಿಂದವ ಶಕ ಬಂದಳವ್ವಾ
|| ೩ || ಸತ್ಯಭಾಮಾದ್ಯಾರು ಸತ್ಯಸಂಕಲ್ಪನ || ಸತ್ವಾ ಪರೀ
ಕ್ಷಿಸಿ ತೊತ್ತಾದರವ್ವಾ || ೪ || ಭೂಪಾಲರೊಳಗೆಲ್ಲಾ ಚಾಪಗಾ
ರನ ಕಂಡು || ದ್ರೌಪದೀ ಸಿಕ್ಕಿದಳಾಪಾರ್ಥಗವ್ವಾ || ೫ ||
ಧಯಹೀನ ಮಾತಲೆ ಸ್ವಯಂವರವೇ ಇದು || ತ್ರಯಲೋಕ
ಧವರಿಗೂ ಭಯತೋರ್ವದವ್ವಾ || ೬ || ಹಿಂದೆ ಇಂದು ಮುಂದೆ
ಎಂದೆಂದು ಇಲ್ಲದ || ಸಂದೇಹ ನಿನಗೀಗ ಬಂದಿತ್ತಲ್ಲವ್ವಾ || ೭ ||
ಕಾಣಾದೇ ಮಾಲೇಯ ನೀನೊಯ್ದು ಹಾಕಾಲಿ || ಕ್ಷೋಣಿ
ಪರೊಳಗಾಂವಜ್ಞ್ಯಾನ್ಯಾಹನವ್ವಾ || ೮ || ಪ್ರಾಣೇಶ ವಿಠಲಾನು
ತಾನೇಯೆ ಬಲ್ಲಾನು | ನೀನೋತಾ ಫಲವೆಂತೂ ಕಾಣೆವಲ್ಲವ್ವಾ
|| ೯ || ೨೨ ||

|| ಭೋಗಷಟ್ಟಿದಿ ||

ಅಂತಃಪುರದ ಒಳಗೆ ನೆರಡು | ಇಂತಬಲೆರು ತನುಗೆ
ತೋರಿ | ದಂತೆ ನುಡಿವುತಿರಲು ಬಹಿರದಲ್ಲಿ ಕಾತಿರಾಯನೂ ||

ನಿಂತು ಮಗಳ ಕರಸಿಕೊಂಡು | ಬಂತು ಶುಭಮೂಹೂರ್ತ
 ವೆಂದು | ಸಂತೋಷದಲಿ ಕೈಗೆ ಮಾಲಿಕೊಟ್ಟು ನಿಲಿಸೆ ಸಭಿ
 ಯೊಳೂ || ೧ || ಅಷ್ಟದ್ವಿಶರ ಕಳೆಗಳಿಂ ವಿ | ಶಿಷ್ಟವಾಗಿ ಶೋಧಿ
 ಸಿದ್ದ | ಅಷ್ಟಪದದ ಭವಿಯೊಲಂಗ ಕಂಡು ನಯನ ಕಾಣದೇ ||
 ಅಷ್ಟ ರಾಯರುಗಳು | ಸಂತುಷ್ಟಿಭರಿತರಾಗಿ | ಕೆಂಗೆಟ್ಟು ಧನ
 ಕಳದವರಂತೆ ಎರ ಇಳಿಯ ನೋಡುತಾ || ೨ || ತಮ್ಮತಮ್ಮಗಾಗ
 ಲೆಂಬ | ಹಮ್ಮಿಲಿಂದ ಎಲ್ಲರಾಗ | ಕೆಮ್ಮಿದಂತೆ ಸೂಚಿಸುವರು
 ಕೆಲರು ಒತ್ತಿ ನುಡಿವರೂ || ಒಮ್ಮೆ ಕೈಬಡುವರು ಕೆಲರು |
 ಸಮ್ಮುಖಕ್ಕೆ ಬಹರು ಕೆಲರು | ನಮ್ಮ ಬಿಟ್ಟು ಪೋಗಳೆಂಬುವ
 ವರು ಕೆಲರು ಮನದಲೀ || ೩ || ಶಿವಗೆ ಚಂದ್ರಮನಿಗೆ ಶಂ |
 ಭವಿಗೆರವಿಗೆ ಗಜಮುಖನಿಗೆ | ಇವಳು ಲಭ್ಯವಾಗೆ ಸೋಮ
 ವಾರದಲ್ಲಿ ಪೌರ್ಣಿಮಾ || ದಿವಸದಲ್ಲಿ ನಕ್ಷತ್ರೋಜ | ನನನು
 ಗೊಂದ್ಲ ನಮಸ್ಕಾರ | ಚವತಿ ವೃತವ ಮಾಳ್ವೆವೆಂದು ಮನದಿ
 ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವರೂ || ೪ || ಮಂದಮತಿಗಳಿಂಗಿತವನು | ತಂದು
 ತನ್ನ ಮನಕೆ ವಾಯು | ಕಂದ ನಗುವ ಸುತ್ತುಮುತ್ತು ಕಾದು
 ಕೊಂಡು ಇದ್ದರೇ || ಎಂದಿಗೆನ್ನ ಹೋಮಶೇಷ | ಹಂದಿನಾಯ್ಗೆ
 ಲಭ್ಯವಹದೆ | ಎಂದು ಅವರ ಬಳಿಗೆ ಬರದೆ ದೂರದಲ್ಲಿ ಇರು
 ತಿಹಾ || ೫ || ಇತ್ತ ಅಂತಃಪುರದೊಳಿಷ್ಟ | ಮತ್ತ ಗಜಗಮನಿ
 ಯರಾಗ | ಸತ್ಯಸಂಕಲ್ಪ ನೀನೆ ನಲಿದು ಈಗ ಮಾಲೆಯಾ ||
 ತತ್ತಲಾಗಗೊಡದೆ ಹಾಕಿ | ಸುತ್ತಮನಿಗೆ ಎಂದು ತಮ್ಮ |
 ಚಿತ್ತದಲ್ಲಿ ಭಾರೆಭಾರೆ ಹರಿಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತಲಿರೇ || ೬ || ಮಗಳೆ
 ತಡವು ಸಲ್ಲ ಹಸ್ತ | ಯುಗಳ ಮುಂದು ಮಾಡಿ ಪೋಗಿ | ತಗಲಿದ

ವರಿಘಾಕು ಮಾಲೆ ಆತ ರಮಣ ಅನ್ಯಥಾ || ಬಗಿಯಬೇಡ
 ವೆಂದು ಕಳುಹೆ | ಮಿಗೆ ಮುದದಲಿ ಕಾಶಿರಾಯ | ಸೊಗಸಿ
 ನಿಂದ ರಾಯರೊಳಗೆ ಬಂದು ಕಾಳಿದೇವಿಯೂ || ೭ || ಎಡವಿ
 ಮುಗ್ಗಿಬೀಳದಲೆಯೆ | ಧಡಧಡಕ್ಕೆ ತೆರದಿಹಂತೆ | ಎಡಬಲದ
 ವರ ಗಣಿಸದಲೇ ಮುಂದೆಮುಂದೆ ಪದಗಳಾ || ಇಡುತ ಸ್ವಲ್ಪ
 ಭೀತಿಯನ್ನು | ಬಡದೆ ಪೋಗುತಿರಲು ಕಂಣು | ಬಿಡುತ ಭೂಪ
 ರೆಲ್ಲ ಭ್ರಾಂತರಾಗಿ ನೋಡುತಿರುತಿರೇ || ೮ || ಕೇಶ ಜಡಿಯು
 ಉಟ್ಟ ಕೆಂಪು | ವಾಸವೇಯೆ ನಿರ್ಮಲ ತಮ | ಕಾಷಪಿಡಿದ
 ಹಾರೆ ಅಕ್ಷಮಾಲಿ ಕಂಣು ತ್ಯರಿಯದೇ || ಏಸುಕಾಲ ತಪಿಸಿ
 ಪ್ರಾ | ಣೇಶ ವಿರಲನಂಘ್ರಿ ಕಾಂಬ | ದೇಶಿಕರೊಳ್ಳಾರುತೀಯ
 ಕೊರಳೆ ಮಾಲಿ ಹಾಕಲೂ || ೯ || ಅಂತೂ ಪದ || ೩೧ ||

|| ಆರ್ಯವೃತ್ತ ||

ಭೀಮಶೇನ ಚಮತ್ಕಾರದಿಂದಲಾ | ಭಾಮಿನಿಯಳ
 ಕಣ್ಣಳು ತರಿಯೇ || ಆ ಮಾಹತ್ಮನ ಪಾದಕೆರಗುತಾ | ಕೋ
 ನುಲಾಂಗಿ ಬಹು ಸುಖಸುರಿಯೇ || ೧ || ವ್ಯೋಮದಿಂದ
 ನಿರ್ಜರರು ವಧುವರಕೆ | ಪ್ರೇಮದಿ ಸುಮನಗರಿಯಲಾಗಾ ||
 ತಾನುರಸಾಂಬಕೆ ತ್ಯರದಿಂ ಗಂಡನ | ವಾಮುಭಾಗ ಸಾರ್ಥ
 ಳುಬೇಗಾ || ೨ || ಕಾಶಿರಾಯ ನೊದಲಾದ ಬಳಗ ಸಂತೋ
 ಷದಿಂದ ತಲಿದೂಗೂವರೂ || ಭೂಸುರರೆಲ್ಲಿದು ಸಾಧು ಸಾಧು
 ಎಂ | ದಾಸಮಯಕೆ ಬಹು ಪೊಗಳುವರೂ || ೩ || ಎತ್ತ ನೋ
 ಡಿದರು ಪುರದೊಳಗೆಲ್ಲಾ | ಅರ್ಥಿಘನಾಯಿತು ಸಭಿಯೊಳ
 ಗೇ || ಒತ್ತಿಒತ್ತಿ ಭೇರಿಗಳು ಭಾರಿಸಲು | ತುತ್ತುರಿಗಳು

ಊದುತಿರೆ ಮಿಗೇ || ೪ || ಎಂಥವ ದೊರೆವನೊ ಕನ್ನಿಕೆಗಿಂದೂ
 ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿದ್ದಂಗನರೆಲ್ಲಾ || ಅಂತಿಲ್ಲದ ಆನಂದದೊಳಾದರು
 ಎಂತು ಬಂಣಿಸಲಿ ಅದನೆಲ್ಲಾ || ೫ || ಸುಂದರತ್ವ ಚತುರತ್ವ
 ಜ್ಞಾನಬಲದಿಂದ ಮಾರುತಿಗೆ ಸರಿ ಯಾರೂ || ಹಿಂದಲವ ಸು
 ಕೃತಮಾಡಿರೆ ಇವಳಿಗೆ | ಬಂದಿತು ಈ ವರವೆಂಬುವರೂ || ೬ ||
 ಕಣ್ಣು ತೆರದಕಿಂತತಿಶಯವಾಗಿ | ಹೆಣ್ಣಿಗಾದುನೋಡೆಂಬು
 ವರೂ || ಇನ್ನು ಈಕೆ ಸರಿಭಾಗ್ಯವಂತರಾ | ರನ್ನೈಥವಿದಕಿಲ್ಲಂ
 ಬುವರೂ || ೭ || ಮೂವತ್ತೆರಡು ಸಲಕ್ಷಣ ಪುರುಷನ |
 ಸಾವಿರ ಬಗೆಯಿಂಥೊಗಳುವರೂ || ಈ ವಸುಮತಿ ಪರ*ಲಪನ
 ದಹಿಸಲೆಂದೆವಾರಿಮುಖರ ನಿಂದಿಪರೂ || ೮ || ಶ್ರೀಧವಪ್ರಾ
 ಣೇಶ ವಿರಲನ ದಯದಿ ವೃ | ಕೋದರಳಿಯನಾದನು ತ್ವರಿತಾ ||
 ಪಾದತೊಳದು ಕೊಡು ಮಗಳ ಕಾಶಿನೃಪ | ಮೋದದ
 ಲೆನ್ನುತ ದ್ವಿಜವ್ರಾತಾ || ೯ || ಅಂತೂ ಪದ (೪೦).

|| ಭೋಗಷಟ್ಪದಿ ||

ವೇದ ಉಚ್ಚರಿಸಲು ಬಹಳ | ಮೋದದಿಂದ ವತ್ಸಿವೆರಸಿ |
 ಆ ಧರಿತ್ರಿರಮಣ ಭೀಮಸೇನನೆಡಿಗೆ ಬರುತಲೀ || ಪಾದತೊಳವ
 ಸಮಯದಲ್ಲಿ | ಖೇದಮನದಿ ತಾಳದಾಲೆ | ಆ ದುರಾತ್ಮನಾದ
 ಜರಾಸಂಧ ನಿಂತು ನುಡಿದನೂ | ೧ || ನಾನು ನೋಡನೋಡ
 ನೀನಿ | ಮಾನಿನಿಯನು ವೈವಿ ಭೀಮ | ಸೇನ ನಿನ್ನ ಧೈರ್ಯ
 ಹೆಚ್ಚು ಇನ್ನು ಪಂಚರಾತ್ರಿಯೂ || ಕ್ಷೋಣಿ ಮೇಲೆ ಇರದೆ
 ವ್ಯರ್ಥ | ಕ್ಷೀಣವಾಗಬೇಡನೆಂದು | ಬಾಣಕೊಂಡುಬರಲು

*ಲಪನ = ಮುಖ.

ನಗುತವಾತ ಪುತ್ರ ನುಡಿವನೂ || ೨ || ಅರಸು ನೇಮಿಸಿದ್ದ
 ಮಾತು | ಅರಿಕೆ ಇಲ್ಲಿ ಒಳಿತು ನೀವು | ಹರನಭಕ್ತರಾನು
 ವಿಷ್ಣುದಾಸ ಮುಂಚೆ ಎನ್ನೊಳೂ || ಸರಸವಾಕ್ಯದಿಂದ ಜೈಸಿ |
 ಎರಡನೇದು ಬಾಹುಬಲದಿ | ಅರದು ಕನ್ಯೆ ವೈಲಿಬಹುದು
 ಕೇಳು ಶಾಂತಮನದಲೀ || ೩ || ತಿವನೆ ಸರ್ವೋತ್ತಮನೆಂದು |
 ಅವಿವೇಕಿಗಳು ತಿಳಿದಿರಲಿ | ಅವನೆ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾಗೆ ಹರಿಪದ ಜಲ
 ವೇಕೆ ತಿರದಲೀ || ಗವರಿಗಂದು ರಾಮ ನಾ | ಮವನು ಸ್ಮರಿಸು
 ಅಂದನ್ಯಾಕೆ | ಅವನ ಭಾವ ತಿಳಿಯದಲಯೆ ವ್ಯರ್ಥ ನೀವು
 ಕೆಡುವಿರೀ || ೪ || ವ್ಯೋನುಕೇಶನರ್ಚನೆಯ ತ್ರಿ | ಧಾಮ
 ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೆಂಬಿ | ರಾ ಮಹತ್ಮಮಾಡ್ಡ ಬಗಿಯು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿ
 ಯದೆಂದಿಗೂ || ತಾಮಸಿಗಳ ಮೋಹಿಪದಕೆ | ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ
 ನೀನೆ ಸರ್ವ | ಸ್ವಾಮಿ ಎಂದು ಕುಹಕಶಾಸ್ತ್ರ ರಚಿಸು ನಾನು
 ಪೂಜಿಪೇ || ೫ || ಒಲ್ಲೆನೆನ್ನ ಬೇಡ ನಿನಗೆ | ಸಲ್ವ ಶೇ | ವಿದೇಯೆ
 ಎಂದು | ಮಲ್ಲ ಹರನು ತಿವಗೆ ನೊದಲೆ ನೇಮಿಸಿದ್ದ ಕಾರ
 ಣಾ || ಅಲ್ಲದಂಥ ಮತವ ಮಾಡ | ಲೆಲ್ಲರೊಡಿಯ ಪೂಜಿ
 ಮಾಡ್ಡ | ನಲ್ಲದೇಯೆ | ಹರಿಗೆ ಕಿಂಕರೆಂದಿಗನ್ನ ಶುಕರಾ
 || ೬ || ಮೂವರಲ್ಲಿ ಪೋಗಿ ತಿಳಿದು | ದೇವಕೀಯ ತನಯ ನೇವೆ |
 ದೇವಶ್ರೇಷ್ಠನೆಂದು ಭೃಗುಮುನೀಶ ಪೇಳ್ವ ಶ್ರೀಮಹಾ || ದೇವ
 ಲಿಂಗದಿಂದ ಪೂಜಿ | ಈ ವಸುಮತಿಯೊಳಗೆ ಪಡೆದ | ನೀವು
 ಎಲ್ಲ ಬಲ್ಲಿರಿದನು ಆಡಲಿಕ್ಕೆ ಬಾರದೂ || ೭ || ಶ್ರೀ ತರುಣಿರ
 ಮಣನು ಕಮಲ | ಜಾತ ಮುಖ್ಯ ದಿವಿಜರನ್ನ | ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ
 ಪಡದು ತನ್ನ ನಾಮ ಕೊಟ್ಟು ಅವರೊಳೂ || ತಾ ತಿಳಿಸಿಕೊ

ಳದಲಿದ್ದು | ನೀತ ಕರ್ಮಗೈದುಗೈಸಿ | ಖ್ಯಾತರನ್ನು ಮಾಳ್ವ
 ಮಕ್ಕಳಾದ ಕಾರಣ ವರನೂ || ೮ || ದುರಿತಕಳವನೆಂದು
 ರುದ್ರ | ಸುರರ ತೀಕ್ಷ್ಣವದಕಿಶಾನ | ಸರುವರಿಗಧಿಕ ಹರಿ
 ಮಾಹಾದೇವನೆಂದು ಕರಸುವಾ || ನರರ ಸಂಸಾರವೆಂಬ |
 ಶರಧಿಯಿಂದ ಕಡೆಗೆ ತೆಗೆದು | ಹರುಷ ಉಣಿಪನಾಕದಲಿ
 ಪಿನಾಕಿ ಎಂದು ಕರಸುವಾ || ೯ || ಸುಖಶರೀರನೆಂಬುವದಕ |
 ಲಕುಮಿಪತಿ ತಿವನೆನಿಸಿಕೊಂಬ | ಸಕಲ ವಶಕ ಎಳವನೆಂದು
 ಶರ್ವ ನೆನಸಿಕೊಂಬನೂ || ಅಖಿಳರೊಳಗಯಿದ್ದು ಕರ್ಮ |
 ನಿಕರಗಳನು ಮಾಡಿ ಮಾಳ್ವು | ದಕೆ ನಿಜಾಯ್ತು ಅವಗೆ
 ಕೃತ್ತಿವಾಸನೆಂಬ ನಾಮವೂ || ೧೦ || ಸ್ಥೂಲಸುಗುಣಪೂರ್ಣ
 ನಾಗಿ | ನೀಲವರ್ಣ ಬ್ರಹ್ಮನಿಸುವ | ಮ್ಯಾಲೆ ಭಾಗ್ಯವಂತನಾಗಿ
 ಇಂದ್ರನೆಂದು ಕರೆಸುವಾ || ಪೇಳಲೆಷ್ಟು ಸರ್ವ ದೇವ | ಜಾಲ
 ನಾಮವಚ್ಚುತನವೆ | ಶ್ರೀ ಲತಾಂಗಿ ತಿಳಿಯಳಾತನಮಲ
 ಗುಣ ಮಹತ್ತಿಯಾ || ೧೧ || ಘಟಪಟಾದಿ ಶಬ್ದವೆಲ್ಲ | ವಟಿಲಿ
 ಶಯನಸೇವೆ ಎಂದು | ಧಿಟ ನುಡಿವವು ಶೃತಿಸ್ಮೃತಿಗಳು ಏಕ
 ರುದ್ರನೆಂಬದೂ || ವಿಠಲಗೆಂದು ತಿಳಿಯರ್ಯಾಕೆ | ಕುಟಲ
 ಬುದ್ಧಿ ಖಳರು ಎಂದು | ನಿಟಲನೇತ್ರ ನೀವು ಮಾಳ್ವು | ಪಾಸ
 ನಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚನೂ || ೧೨ || ಈ ಸುಮಾತು ಇರಲಿ ಪ್ರಾಣೇಶ
 ವಿಠಲನಾಣೆ ಈಗ | ನಾ ಸುಳ್ಯಾಡೋದಿಲ್ಲ ಎನ್ನ ಕೂಡ
 ಬಾಹುವಾಕ್ಯದೀ || ಈಶ ಮೂರು ಭಾರೆ ಕನಲಿ | ಘಾಸಿಯಾಗಿ
 ಸೋತು ಪೋದ | ಆ ಸುದ್ದಿಯನು ಪೇಳ್ವೆ ಕೇಳಿರೆಂದು ವಿಸ್ತ
 ರಿಸುವನೂ || ೧೩ || ಅಂತೂ ಪದ || ೫೩ ||

|| ಆರ್ಯವೃತ್ತ ||

ಒಂದಾನೊಂದಿನ ಗಂಗಿ ತಟದಿ ನಾ | ಮಿಂದಚ್ಯುತನರ್ಚಿ
 ಸುತಿರಲೂ || ಬಂದು ತರಂಗವು ಬಡಿಯುತಿರಲು ಜಲ |
 ಬಂದು ತಿಡಿದು ಮೈ ತೊಯ್ತಿರಲೂ || ೧ || ಬಲಹಸ್ತದಿ ಹಂ
 ಪೂಜಿಸುತಡಗೈ | ಯಲಿ ನಾ ಪ್ರವಹವ ನೊತ್ತಲೈ || ನಳಿನಿ
 ಅಂಜಿ ಬಹು ದೂರ ನಿಲ್ಲಧೋ | ಗಲು | ಎನ್ನ ಬಲವ ನೋಡಲೈ
 || ೨ || ಸರ್ವೋತ್ತುಮನಂಬುವಿರೆಲ್ಲಾ ನಿಮ | ಶರ್ವಾಸಮ
 ಯದಿ ಹುಲಿಯಾಗೀ || ಪರ್ವತಜಳಗೋವಾಡಿ ಓಡಿಸುತ |
 ಗರ್ವದಿ ಎನ ಬಳಿ ಬರಲಾಗೀ || ೩ || ಎನ್ನ ಕಂಡು ಒದರುತ
 ಬಂದಾಕಳು | ಬೆನ್ನುಬೀಳೆ ಬಿಟ್ಟುಕೋಡಿದನೂ || ನನ್ನಹರೆಂ
 ದು ಮೃಗಾಧಿಪರೂಪನು | ಘನ್ನವಾಗಿ ಕನಲ್ತಾನೂ || ೪ ||
 ಗದೆಯಿಂಧೊಡದಾಕ್ಷಣ ಶಾರ್ದೂಲವು | ಮುದಡಿಕೊಂಡು
 ಬೀಳಲೈ ತಿವಾ || ಗದಗದ ನಡುಗುತ ನಾಚಿ ಲೋಕದೊಳ |
 ವದನತೋರ್ದೆ ಲಿಂಗದೊಳಿರುವಾ || ೫ || ವಿಘ್ನಭೈರವೆಂದಾ
 ಹಯವಿಂದಿಗು | ವಿಘ್ನೈಶ್ವರ ಪತಿಗಾಸ್ಥಳದೀ || ಭಗ್ನದರ್ಪನಾ
 ದರು ಅಹಂಕಾರದಿ | ಮಗ್ನನಾಗಿ ಮತ್ತೊಂದಿನದೀ || ೬ ||
 ನಾ ಗೋಮತಿ ತೀರದೊಳಿರಲಿಕ್ಕೇ | ನಾಗಾಲಂಕರ ಇಭ-
 ವದನಾ | ನಾಗಿ ಬಂದು ಜಯವಾಪೇಕ್ಷಿಸಿ ಬಹ | ಯೋಗ
 ದಿಂದ ಎನ್ನೊಳುಕದನಾ || ೭ || ಮಾಡಿ ಸೋತು ಲಿಂಗವ
 ಪೊಕ್ಕನು ಬಡು | ನೋಡಿನೊಂದಿನದಲಿ ನಾನೂ || ನೋಡ
 ಹಿಮಂತ ಕೇದಾರಕೆ, ಪೋಗಿರೆ, | ಕೇಡು ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಳ್ಳದೇ
 ಭವನೂ || ೮ || ಭೂದಿವಿಜನ ರೂಪದಿ ಬಂದೆನ್ನೊಳು | ವಾ

ದಿಸಿ ಅಸುರಾವೇಶದಲೀ || ಮಾಧವನಾಳಾದರು ಸವೋರ್ಷ
 ತ್ತುಮು | ಮಹದೇವೆಂದನು ಏನನಲೀ || ೯ || ಅನ್ನಿಗನಾದರೆ
 ಆ ಮಾತಿಗೆ ನಾ | ಕೆನ್ನಿಮೇಲೆ ಕುಟ್ಟುವಿನಾಗೇ || ನನ್ನೊಡಿ
 ಯಗೆ ಬೇಕಾದವನೆಂದು | ಸನ್ನುಮತದಿ ಪೇಳಿದೆ ಹೀಗೇ
 || ೧೦ || ಪಂಕಜಮಂದಿರೆ ದಣಿಯದೆ ಬ್ರಹ್ಮನಾ | ಶಂಕರರ
 ಪಡದು ಪೊರದವರಾ || ಬಿಂಕ ಮುರಿವಳೆಂಬುದು ವೇದವು |
 ಶ್ರೀ | ಸಂಕರುಷಣನೂ ಆಕಿವರಾ || ೧೧ || ನನ್ನನು ರುದ್ರನೆ
 ಮೊದಲಾದವರರ | ಚಿನ್ನರಂತೆ ಆಡಿಸುವಹರೀ || ಅನ್ಯಥ
 ವಲ್ಲೆಂದನು | ವಿಧಿ ಇದರಿಂ | ದುನ್ನತನಲ್ಲವೆ ಅಸುರಾರೀ || ೧೨ ||
 ವೈಕಾರಿಕ ತೈಜಸತಾನುಸ ಹರ | ನಾಕು ನೋಗೀರಹಿಸು
 ತನಲ್ಲೇ || ಶ್ರೀಕಂಠ ಬಹುತ ಪತಿಲಿಂಧಾಸಿಕಿ | ಮಾಕಾಂತನಿ
 ಗಾದದು ಸುಳ್ಳೇ || ೧೩ || ಏಕೋನಾರಾಯಣ ಶ್ರುತಿಪ್ರತಿ
 ಪಾ | ದ್ಯಾ ಕೇಶವ ಸರ್ವತ್ರಯೊಳೂ || ಯೇಕಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿಹ
 ಈ ಮ | ನ್ಯಾರ್ಕ ತಿಳಿಯೊ ನೀ ಬಹುಕೀಳೂ || ೧೪ || ಶತಮ
 ಖನಿಗೆ ಈಶಬಲವಗೆ ಬಲನು | ರುತ ಬಲವಗಬಲಗೋವಿಂದ
 ವಗೇ || ಇತರರ ಬಲವಿಲ್ಲ ಸ್ವತಂತ್ರೆಂದು ಶ್ರುತಿಸ್ತುತಿ ಪೊಗಳುತಿ
 ಹವನೇಕ ಬಗೇ || ೧೫ || ಹರಿಯೊಳು ಕಾದುವನೆಂದು ಹರನು
 ಮೈ | ಮರದು ಸ್ಥಾಣು ಎಂದು ಕರಸೀದಾ || ಎರಡಾವರ್ತ್ಯನ್ನಲು
 ನಾಚುತ ಉ | ತ್ತರ ಕೊಡಲಾರದೇ ಯಿಲ್ಲಿ ಸದಾ || ೧೬ ||
 ಬಂದವರೀಯಾಖ್ಯಾನ ಕೇಳಿದರೆ ನಿಂದೆ ಲೋಕದೊಳು ತನ
 ಗೆಂದೂ || ಮಂದಮತಿಗಳಾಗಲಿ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರಕೆ | ಎಂದೆಂದಿಗು
 ಬಂದವರೆಂದೂ || ೧೭ || ಶಾಪವಿತ್ತು ಲಿಂಗಪ್ರವೇಶ್ಯಾದನು |

ಆ ಪಶುಪತಿಯಾ ಸ್ಥಳದಲ್ಲೇ || ಈ ಪರಿಯಿಂದಲಿ ಬಿಡದೆ ಒಂದೆ
ರಡು | ಖ್ಯಾಪೆಸೋತನಿಮಗರಿಕಿರಲೀ || ೧೮ || ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠ
ಲನ ದಯದಿಂದಾ ತಿವ | ಎನಾದನು ನೀವೆನಸರಿಯೇ || ಕಾಣ
ನೆನಲು ಹರದೂಷಣಿ ಕೇಳುತ | ದಾನವನಿಗೆ ಹತ್ತಿತು ಉರಿಯೇ
|| ೧೯ || ಅಂತೂ ಪದ || ೨೨ ||

|| ಭೋಗಪಟ್ಟದಿ ||

ಶ್ರುತಿಸ್ಮೃತಿ ಸುಪುರಾಣಗಳ ಸ | ಮ್ಮತಿ ಇಂದಾಡುತಿ
ರಲು ಅದಕೆ | ಪ್ರತಿಉತ್ತರವು ತೋರದಲೆಯೆ, ಮೂರ್ಖಜರಾ
ಸಂಧನೂ || ಖತಿಯಿಂದೆದ್ದು ಶಸ್ತ್ರದಿಂ ನು | ರುತ ಜನಳಿವೆ
ನೆಂದು ಬರಲ | ಮಿತನುಹಿಮನು ಅವನ ಎದೆಗೆ ಗದೆಯಿಂ
ಧೊಯ್ಯಲೂ || ೧ || ಒಂದೆ ವೆಟ್ಟಿಗಾಕ್ಷಣದೊಳು | ನೊಂದು
ಭೂತಳಕ್ಕೆ ಬೀಳ | ಲಂದಗ್ಯಟ್ಟದರಿದು ಬಹಳ ಭೀತಿಗೊಂಡು
ಜರಿಜನಾ || ಹೊಂದಿ ಬಂದ ಸುನುತಿಪರು | ಕಂದಪಾಲಪ್ರ
ಮುಖರೆಲ್ಲ | ನಿಂದರದಲೆ ನಡುಗುತೆಂಟು ದಿಕ್ಕಿಗೋಡುತಿದ್ದ
ರೂ || ೨ || ಪ್ರಾಣದಾಸೆಗಾಗಿ ಸಮರ | ತಾಣ ಬಿಟ್ಟು ಸೋತು
ಪೋಪ | ಹೀನರನ್ನು ಎಳಿಯಬಾರದೆಂದು ಭೀಮಸೇನನೂ ||
ತಾನಗುತಿರಲಿನಿತರೊಳಗೆ | ದಾನವತರ ಮೂರ್ಛಿತಳಿದು |
ಮಾನಹೋದರನ್ನ ಬಿಡದೆ ಪುನಃ ಬವರವೆಸಗಲೂ || ೩ ||
ದುಷ್ಟಸೂಡನೆ ಯುದ್ಧನಾಳ್ವು | ದೆಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಯಾತಕೆಂದು |
ಮುಷ್ಟಿಯಿಂದ ಗುದ್ದಿ ರತ್ನಗರ್ಭತಳದಿ ಕೆಡಹುತಾ || ಕಟ್ಟ
ಪಾಶದಿಂದ ಮುರಿದು | ಮುಟ್ಟಿಗೆಯನು ಮಾಡಿ ಭೀಮ |
ಬಿಷ್ಟಲವನು ದೇವಗಂಗಿಯೊಳಗ ಬಿದ್ದು ಮಿಡಕುವಾ || ೪ ||

ಹರನದಾಸ ದಾಸ ನಾನು | ಹರಿಪದೋದಕಿವಳ ಶಬ್ದ | ಕರ
ಣಕಾಗಬಾರದೆಂದು ಸರ್ವಕಾಲ ಭೇರಿಯಾ || ಅರಮನೆ
ಯೊಳು ಹೊಯಸುತಿದ್ದೆ | ಸ್ವರುಶವಾಯಿತಿಂದು ನೋಡು |
ಗಿರಿಶ ನಿನ್ನ ದಯಕೆ ಪಾತ್ರಗಿಂತು ಅಹದು ಉಚಿತವೇ || ೫ ||
ಮಗಧದೇಶದಲ್ಲಿ ದಾವ | ಇಗಡಜನರು ಈಗ ನಮ್ಮ | ಹಗ
ಯ ದಿನದೊಳಶನ ತೊರದು ಜಾಗರವನು ಮಾಳ್ವರೋ ||
ಮಗನು ಪತ್ನಿ ವಿಷ್ಣುಭಕ್ತ | ರಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿಹರೇನೊ | ತಗಿ
ದು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ, ತುಲಸಿ ಸರವನಾರು ಧರಿಪರೋ || ೬ || ಕಷ್ಟ
ದಿಂದ ದೇಹವನ್ನು | ಕಟ್ಟಿಗಿಂತೆಬಣಿಸುತ್ತ | ವಿಷ್ಣುಪಂಚಕವನು
ಧಾರ್ಣಿಪಾರ್ಣಿ ಯಾರು ಮಾಳ್ವರೋ || ಅಟ್ಟು ಸಾಲಗ್ರಾಮಕೆ
ಡಿಯ | ನಿಟ್ಟುತಿನ್ನುತಿಹರೊ ಅವರ | ಹೊಟ್ಟಿತಿಳಿಸುವೆನು ಕ್ಷ
ಣದಿ ಭಯಕೆ ಹೊರಗೆ ಬೀಳರೂ || ೭ || ಲೇಪಿಸದಲೆ ಭಸ್ಮ
ದಾವ | ಪಾಪಿ ಎನಗ ತಿಳಿಯಗೊಡದೆ | ಗೋಪಿಚಂದನೈದು
ಮುದ್ರಿಧಾರಣವನು ಮಾಳ್ವನೋ || ಶ್ರೀ ಪಶುಪತಿ ರಾತ್ರಿವೃ
ತವ | ಲೋಪವಾವ ಮಾಳ್ವನೋ | ವೀರೂಪನೇತ್ರನೇಯೆ
ಬಲ್ಲನೊಂದು ಎನಗೆ ತಿಳಿಯದೂ || ೮ || ಪ್ರಜರ ಪಾಪವರಸಿ
ಗೆಂದು | ಸುಜನರೆಲ್ಲ ಪೇಳ್ವ ಮಾತು | ನಿಜಕೆ ಬಂತು ನಮ್ಮ ರಾ
ಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಮಂದಿ ಮಾಡಿದಾ || ವೃಜನದಿಂದೆ ಇಂದು ಈ ದಿ |
ವಿಜ ತರಂಗಿಣಿಯೊಳು ಬಿದ್ದೆ | ಅಜಿನಧರನೆ ಹಾ ಕಷ್ಟ ಹಾ ಕಷ್ಟ
ಎನುತೀ || ೯ || ಸ್ವರ್ನದೀಯ ಉದಕ ಕಾದ | ಎಣ್ಣೆಯಂತೆ
ಯಾಗಿ ಬಹಳ | ಬನ್ನಬಟ್ಟು ಕಡಿಗೆ ಬಂದು ಜನಕೆ ಮೋರೆತೋ
ರದೇ || ಖನ್ನಾಮನಸಿನಿಂದ ಅಳುತ | ತನ್ನ ದೇಶಕೆದ್ದು ಪೋದ

ವನ್ನ ಶುಚಿಯಾದಾಗ | ಹರಿಭಕ್ತುತರು ನೆನಿಸಲಾಗದೂ || ೧೦ ||
 ಕಾಶಿಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಪ್ರಾ | ಣೇಶ ವಿಠಲಗಲ್ಲದವರು | ಏಸು
 ಏಸು ಕಾಲವಿದ್ದರನ್ನ ಸರಿಯೆ ಕೀಕಟಾ || ದೇಶವಾಸದಂತೆ ನಿತ್ಯ |
 ಕ್ಲೇಶ ನರಕ ತಪ್ಪದೆಂಬು | ದೀ ಸುರಾರಿ ಜರಿಜಗಾಡೆ | ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ
 ಕಂಡಿತೂ || ೧೧ || ಅಂತೂ ಪದ || ೮೩ ||

|| ಆರ್ಯವೃತ್ತ ||

ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮೀಶನ ದಯದಿಂದಸುರರ | ಸೋಲಿಸಿದಂಥ ವೃ
 ಕೋದರನಾ || ಕಾಲುಗಳ ತೊಳದು ಕಾಶಿರಾಯ ಬ | ಹಾಳು
 ಮುದದಿ ಕೊಟ್ಟನು ಮಗಳಾ || ೧ || ಸಭೆಯೊಳದ್ದ ಸ್ತಿಪು
 ರುಷವಿಪ್ರರು ಬಹು | ಬಗೆ ಪೊಗಳುವರೂ ನಾರುತಿಗೇ ||
 ಶುಭವಾಯಿತು ಎಂದಾಸಮದಿದುಂ | ದುಭಿರಭಸಗಳಾಗುವ
 ವುಮಿಗೇ || ೨ || ಕಾಲಪುತ್ರನುಜ ಹೋಗಿ ಬರುವೆನೆ | ಧೇಳಿ
 ಮಾಂವನಿಂ ಬೀಳ್ಕೊಂಡೂ || ವಾಲಯರಥದೋಳ್ಬಂದನು
 ಸ್ವಪುರಕೆ | ಕಾಳಿದೇವಿಯನು ಕರಕೊಂಡೂ || ೩ || ಆದ
 ಮಾತು ವಿಸ್ತರದಿಂ ಪೇಳಲು | ಮೋದಾಯಿತು ಧರ್ಮನುಖ
 ರಿಗೇ || ಆ ದಯಿತೆಯಲಿ ಹರತ್ತಾತಂಬ | ಸುತಾದನು ತ್ವರದಿಂ
 ನಾರುತಿಗೇ || ೪ || ಶ್ರೀ ಕಾಳೀದೇವಿಸ್ವಯಂವರ ಕಥೆ
 ಬೇಕೆಂದೆಲ್ಲರು ಪ್ರತಿದಿನದೀ || ಲೋಕವಾರ್ತ ಬಿಟ್ಟೋದಿ ಕೇಳಿ
 ದರ | ನೇಕ ಸೌಖ್ಯ ಉಂಟಹಪರದೀ || ೫ || ಸರ್ವಜ್ಞರ ಗ್ರಂಥವ
 ನೋಡದವನು | ಸರ್ವಶಾಸ್ತ್ರ ಓದಿದರೇನು || ಶರ್ವಾರ್ಚಿತ
 ಪ್ರಾಣೇಶ ವಿಠಲನಗೆ | ಸರ್ವಥ ಎಂದೆಂದು ಒಲಿಯನೂ || ೬ ||
 ಸುರನದಿ ಮೊದಲಾದ ಯಾತ್ರಿಗಳನು | ಅಧ್ಯರ ಬಹುವ್ರತ

ಮಾಡಿ ದರೇನೂ || ದರುಶನ ಗ್ರಂಥಶ್ರವಣ ಮಾಡಿದವರ | ಪೊರೆ
 ವನು ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲನೂ || ೭ || ಜಯತು ಮೀನ ಕೂಮ-
 ಕಿಟ ನರಶಿಂಹನೆ | ಜಯವಾಮನ ರಾಮರಘುಜನೇ || ಜೈಭೈ
 ಸ್ಮಿರಮಣ ಬುದ್ಧ ಕಲ್ಕಿ | ಜಯ ಜಯ ಪ್ರಾಣೇಶ ವಿಠಲ
 ಜಯತೂ || ೮ || ಶ್ರೀಗುರುಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||
 ಆಂತೂ ಪದ ೯೦ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಂ ಮಹಾ || ಶ್ರೀಗುರುರಾಜಾ
 ಪ್ಪಣಮಸ್ತು ||

